

GEZELSCHAP GEVRAAGD

Blijspel in drie bedrijven

door

MARIJKE CROMVLIET

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEZELSCHAP GEVRAAGD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIJKE CROMVLIET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon 03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ERNST BRAND - gepensioneerde heer

DRIEKA KAASMAKER - zijn buurvrouw, type huishoudschort

ANTON KAASMAKER - zijn buurman, vlotte actieve zestiger

JOSEFIEN GLIJM - bezoeker, houdt reptielen

GRIET GRUTJES - bezoeker, volksdanst

VAN DER STUUR - bezoeker, rijdt motor (kan ook door een dame gespeeld worden)

MADAM HALOGEEN - bezoeker, helderziende

DECOR:

Het stuk speelt zich af op doordeweekse dagen in de woning van Ernst Brand. Aan de sobere kamer met bankstel en eethoek is te zien, dat de versierende vrouwenhand ontbreekt. Centraal het bankstel, links de eethoek en bergmeubel. In de rechterwand de deur naar buiten, een raam en de telefoon. In de achterwand de deur naar de keuken en verdere vertrekken.

EERSTE BEDRIJF

Een doordeweekse namiddag. Ernst Brand ligt, losjes en huiselijk gekleed, ongegeneerd te slapen op de bank. Drieka komt van rechts op, met grote tas, kijkt even rond en buigt zich over Ernst.

DRIEKA: Hé! Buurman! *(schudt zachtjes aan zijn schouder. Ernst laat al slapend een arm buiten de bank vallen. Drieka hangt de tas aan de uitgestoken arm)*: Asjeblieft je was.

ERNST *(traag overeind)*: Hè? *(opent één oog)* Wat? *(opent nog een oog)* Wie?

DRIEKA *(fors)*: De koningin.

ERNST *(teleurgesteld)*: O, ben jij het. *(laat tas vallen en wil weer gaan slapen)*

DRIEKA *(laconiek)*: Nou, dan stap ik maar weer op. Het was reuze gezellig! *(begeeft zich naar rechts)*

ERNST *(klagerig)*: Drieka! Wacht even! *(staat op, struikelt over de tas en laat zich weer op de bank vallen)*

DRIEKA *(komt terug, poot de tas op de buik van Ernst)*: Och ik ben de wasvrouw maar, hè. Zó hard hoefje niet te lopen. *(gaat zitten)* Nog een geluk dat ik de sleutel heb. De bel had je vast niet gehoord.

ERNST *(zit)*: O grut nee, ik was zó ver weg.

DRIEKA: Ik snap niet, hoe jij zo kunt pitten, midden op de dag.

ERNST *(zet de tas op tafel)*: Hoor eens, tot aan mijn pensioen heb ik veel gedaan en weinig geslapen. Nu zijn de rollen omgedraaid.

DRIEKA: Van het ene uiterste in het andere, dat is niet goed, daar deugt niks van. Kom op, we moeten aan het werk. *(staat resoluut op)* Ik heb je schone goed meegebracht, dat zal ik meteen opruimen, dan is dat maar weer van de vloer. *(stapelt het netjes in het bergmeubel)* Verhip! *(zoekt in de tas)* Ik heb de krant niet bij me! Ik weet zeker dat ik hem er in gedaan heb.

ERNST: Dat is de ouwe dag, Drieka.

DRIEKA: Doe niet zo gek! *(loopt zenuwachtig heen en weer)* Hè, waar zal ik nu eens beginnen?

ERNST: Kan ik je helpen soms?

DRIEKA: Soms wel ja. Vandaag bijvoorbeeld. *(wijst op een verdorde kamerplant)* Gooi eerst dit misbaksel maar eens in de vuilnisbak. 't Is géén gezicht!

ERNST *(onnozel)*: Ik dacht dat hij nog in de bloei van zijn leven was.

DRIEKA: Er zit geen leven meer in. Hij lijkt wel wat op jou! Vort ermee! *(jaagt Ernst de achterdeur uit. Ernst met een sukkelgangetje achter*

af Drieka sluit met een zucht het bergmeubel) Mannen alleen... zielepieten zijn het. *(achter het toneel klinkt het geluid van brekend serviesgoed)*

ERNST *(weer op, veegt zijn handen aan zijn kleren af)*: Hèhè, wat word je dáár moe van! Pfff!

DRIEKA: Waar heb je de buitenpot gelaten?

ERNST *(kijkt om de hoek van de achterdeur)*: Buiten is geen pot. *(gaat zitten)* Ziezo, ik ben klaar.

DRIEKA: Had je gedacht. Ruim die krantenbak maar eens op.

ERNST *(liefjes)*: Daar wou ik net aan beginnen. *(kiept de bak boven de tafel om. Er komen kranten, sokken en allerlei voorwerpen die er niet in thuishoren, uitrollen)* Zozo! Dat is niet gering! *(stoft de bak met een sok uit)*

DRIEKA *(heeft dit met afkeer gadegeslagen)*: Haal die rotzooi van de tafel af en breng het naar de keuken! *(Ernst schuift alles weer in de krantenbak en zet die om de hoek van de deur achter)* Ho eens even!

ERNST *(terug met krantenbak)*: Niet goed? *(zet Drieka's tas op tafel en kiept daar alles in)* Klaar.

DRIEKA: Ik moet wel mijn tas terug hebben, als ik straks weer naar huis ga.

ERNST *(lusteloos)*: Goed hoor, dan maak ik hem wel leeg.

DRIEKA: In de krantebak zeker?

ERNST: Natuur..... *(hoest even)* Natuur is toch zó mooi! *(kijkt door 't raam)* Vooral om deze tijd van het jaar.

DRIEKA: Ik krijg nog wat van jou.

ERNST *(trekt portemonnee)*: Zeg maar, hoeveel het is.

DRIEKA: Niks. Ik krijg de zenuwen. Zo'n slome heb ik nog nooit gezien.

ERNST: Drieka, ik woon nu al drie jaar naast je. Een betere buurvrouw zal ik nooit krijgen. Maar ik zou wel eens willen weten, wat jou vandaag mankeert! Je jaagt me gewoon de gordijnen in!

DRIEKA: Ikke? Ik ben me van geen kwaad bewust.

ERNST: Tóch is er wat! Het hele huis moet overhoop gehaald. Er zijn twee mogelijkheden: Er is storm op til, of je verbergt iets voor me.

DRIEKA: Als er iemand hier iets verbergt, dan ben jij dat, Ernst!

ERNST: Wat stop ik dan weg?

DRIEKA: Je zondagse overhemd. Het zat niet bij de was.

ERNST: Klopt. Ik heb het niet aangehad. *(lusteloos)* Er kwam toch niemand en ik hoefde nergens heen.

DRIEKA: Je sokken waren er ook niet.

ERNST: Die kon ik niet vinden. Wist ik dat er in de krantenbak...

DRIEKA (*valt in de rede*): Je kunt het me kwalijk nemen of niet, maar ik laat je niet versukkelen.

ERNST: Goed, goed, ik beloof beterschap. Voortaan vertoon ik me zondags in groot gala.

DRIEKA: Voor mijn part trek je je trouwpak aan. (*gaat zoekend de kamer rond*) Je hebt het nog niet klaargelegd, zie ik!

ERNST (*onnozel*): Mijn trouwpak? Ik heb nog nooit een vrouw gehad.

DRIEKA: Ik bedoel het dambord.

ERNST: Wie trouwt er nu met een dambord in vredesnaam?

DRIEKA (*beheerst kalm*): Ernst Brand, luister. Het is vandaag woensdag. Dan dammen we altijd een partijtje, weet je wel?

ERNST: Je hebt gelijk. Ik was het totaal vergeten! (*klagend*) Ook alweer een teken van de ouderdom, Drieka. Ik ga hard achteruit. (*haalt het dambord uit het bergmeubel en kiept de stenen op de tafel*)

DRIEKA (*bezorgd*): Zeg Ernst, je hebt ze toch wel allemaal bij elkaar?

ERNST: Alle veertig. (*wijst op de stenen*) Ik heb ze gisteren nog geteld.

DRIEKA (*gaat tegenover hem zitten, helpt intussen stenen opzetten, spreekt op gevoelige toon*) Buurman Brand, toen je hier een paar jaar geleden kwam wonen, dacht ik: ach, zo'n man alleen, zo helemaal geen aanspraak... Ik zal hem eens een handje helpen. (*staart filosofisch naar het plafond*) Dus, wat doe je als vrouw zijnde? Je zet een knoop aan zijn jas. (*opeens nuchter en vol zelfverwijt*) En voordat je 't weet, doe je de hele reutemeteut! (*spijtig*) En nou zit ik met de gebakken peren!

ERNST: Is het zó erg met je? Ik kan heus wel mijn eigen boontjes doppen!

DRIEKA: Doppen wel, maar je bent nog te beroerd om ze plukken! En ik jou maar helpen

ERNST: Als je maar niet denkt, dat ik er een slaatje uit wil slaan!

DRIEKA: En ik laat me geen knollen voor citroenen verkopen! (*schiet in de lach*) Hoor nu toch eens! We kunnen wel een groentezaak beginnen.

ERNST: Mij niet gezien, ik word al moe als ik eraan denk.

DRIEKA: En toch, Ernst Brand, maak ik me zorgen over je. Als jij nooit wat onderneemt, kom je nog eens te- recht bij de chronisch bejaarden!

ERNST: Wat zijn dat voor lui?

DRIEKA: Lui van niks. Mensen die denken dat bejaard zijn een ziekte is, die nooit overgaat. Een chronische ziekte. Lui, die alleen maar kunnen zitten. Kun je net zo goed naar de Bijlmerbajes gaan.

ERNST: Wat zou ik dan volgens jou eens moeten gaan doen?
DRIEKA: Ik ken wel mannen, die zelf wassen en strijken.
ERNST: Dank je feestelijk. Betaal ik soms niet genoeg aan jou?
DRIEKA: Daar gaat het niet om. Maar je groeit nog eens aan die bank vast! Ga er eens uit! Jij moet tussen de mensen!
ERNST (*somber*): Geen mens die me ooit vraagt. Ik ontmoet alleen maar jou en je man. Omdat ik elke dag de krant kom halen.
DRIEKA: Nog niet eens elke dag! Als ik de was kom brengen, of anders hier moet zijn, breng ik hem nog mee ook.
ERNST: Ja, dat moet je natuurlijk niet doen. Dat ligt niet aan mij!
DRIEKA: Nou nog mooier! Zal het mijn schuld nog wezen. Toevallig had ik hem vandaag niet in mijn tas.
ERNST: Jouw tas.... daar heb ik mee in mijn handen gelopen. Goed dat je 't zegt! Waar heb ik dat ding nou? (*zoekt*)
DRIEKA: In de keuken. (*slaat de hand voor de mond van schrik*)
Potverdrie, nu doe ik het wéér!
ERNST (*onnozel*): Wat?
DRIEKA: Jou alles voorkauwen. Ik moet dat eens afleren.
ERNST: Ik zal het goede voorbeeld geven. Ik ga je tas halen en een bakje koffie. Blijf maar fijn zitten, hoor meid. (*klopt haar op de rug, achter af De deurbel gaat*)
DRIEKA (*opent rechts*): Kom er in, Anton.
ANTON: Hallo Driek!
DRIEKA: Hallo! Wat kom jij hier doen?
ANTON (*haalt een krant uit zijn zak*): Ik kom de krant brengen. Ik had hem uit je tas gehaald, voor de duivenberichten. Is Ernst niet thuis? (*legt de krant op tafel*)
DRIEKA: Jawel, hij rommelt in de keuken.
ANTON (*geheimzinnig*): Heb je er met hem over gesproken?
DRIEKA: Ik was al aardig op weg, hoor. Hij begint het te snappen.
ANTON: We moeten het warm maken, hè! Hij moet happig worden!
DRIEKA: Hij happig? Hij hapt nog in geen zoute haring. Hij is niet uit huis te branden!
ANTON: Dat zullen we nog wel eens zien.
DRIEKA: Begin vooral niet over chronisch bejaarden, daar heeft hij zo'n zin in!
ANTON: Wie zijn dat, de groen.... groon.... eh.... hoe-heet het?
DRIEKA: Dat woord is afkomstig van onze praatgroep: Vrouwen na de overgang. De chronisch bejaarden denken dat ouderdom een ongeneeslijke ziekte is. Nét iets voor hem!
ANTON: Nee, dat moeten we niet hebben. We moeten.... (*fluistert haar iets in het oor*)

ERNST (*op*): Hé Anton, dat is lang geleden.

ANTON: Ja, wij zien elkaar niet zo vaak. Ik heb het veel te druk, joh!

ERNST: Willen jullie koffie?

DRIEKA: Ik niet, ik moet nodig aardappels gaan schillen thuis. Naar jullie kan ik niet kijken.

ERNST (*tot Anton*): Ze kijkt naar mij anders veel te veel naar mijn zin.

ANTON: Heeft ze een oogje op je?

ERNST: Op zo'n arme eenzame ziel als ik! (*schudt weemoedig het hoofd*)

ANTON: 't Is jammer.

DRIEKA: Ik ga vast naar huis, Anton. Kunnen jullie eens praten als mannen onder elkaar. (*af rechts*)

ANTON: Zoals ik al zei, wij zien elkaar niet dikwijls, Ernst. Ik heb zoveel hobby's, ik kan het gewoon niet bijhouden. En ik zit ook nog in allerlei verenigingen.

ERNST: Zitten? (*knikt ja*) Dat is mooi werk, een vereniging waarin je zitten kunt.

ANTON: Evengoed is er veel werk aan, hoor!

ERNST: Werk? Nee, dan is het niets voor mij.

ANTON: Heb jij nooit een liefhebberij gehad, buurman?

ERNST (*zuchtend*): Ach ja.... jawel hoor. Postzegels heb ik gedaan. Dat was niks. Want, wat gebeurt er? Heb je een mooie postzegel, doe je hem in je album en...klaar is je hobby.

ANTON: Moet je bij zo'n club gaan.

ERNST: Daar doen ze allemaal hun postzegel in hun album. Saai, man saai! Ik moet er niet aan denken.

ANTON (*houdt een damsteen omhoog*): Of een damclub.

ERNST: Ook zo dood als een pier, die stenen doen geen mond open. Je hebt er geen aanspraak aan! Zelf mag je ook niet praten, daar.

ANTON: Wat zou je dan willen, Ernst?

ERNST: Drieka wil, dat ik leer wassen en strijken.

ANTON: Als je zó gek maar niet bent! Dan is het hek van de dam! Ik vroeg ook niet wat zij wou, maar wat jij wilt.

ERNST: Als liefhebberij? Nou, iets waarbij ik zitten kan, en tóch mensen ontmoet. (*weifelend*) Dát zou misschien wel aardig kunnen wezen... (*peinst*) Ik weet niet, wat ik kiezen zou: een hobby of gezelschap, als ik dan tóch persé wat moet van jullie!

ANTON: Of allebei!

ERNST (*iets opgewekter*): Of allebei.

ANTON: Wat vind je van volksdansen?

ERNST: Eentonig. Die muziek hè, 't is net twee recht, twee averecht, en dan verspringen.

ANTON: Wat weet jij veel van breien!

ERNST (*eentonig*): Ik heb altijd in de textiel gezeten, toen ik nog werkte. Daar leer je van alles en nog wat. O, wat heb ik met plezier gewerkt, Anton! Ik ging er totaal in op, er was voor mij niets anders op de wereld. Totdat ik met pensioen ging, nu is er opeens niks meer.

ANTON: Dat ligt aan jezelf. Ik heb een nieuw bestaan opgebouwd.

ERNST: Jij hebt een actieve vrouw!

ANTON: Daar heb je gelijk in. Wij stimuleren elkaar.

ERNST: En nu wil je mij ook zover krijgen? Zie maar dat je het voor elkaar krijgt. Het lukt je nooit! Vertel nog eens wat over je hobby's.

ANTON: Zeevissen bijvoorbeeld. Heerlijk man! Allemaal op zo'n ouwe schuit. Met zuidwester op en in oliegoed. Borreltje erbij (*drinkgebaar*) Voel je 'm?

ERNST (*somber*): Ik voel nattigheid. Allemaal in de olie.. op zo'n zuipschuit. Mij niet gezien. Wat ik vragen wilde: zit jij nooit eens?

ANTON: Natuurlijk wel. Maar dan schrijf ik gedichten.

ERNST: Zomaar uit je blote hoofd?

ANTON: Allicht.

ERNST: Lees er eens eentje voor, ook uit je blote hoofd?

ANTON: Goed dan. (*declameert staande op overdreven smartlapperige toon*) Als ik naar mijn jonge jaren kijk leden wij armoe (*met een snik*) vreselijk. (*spreek uit leuk*)

ERNST (*pinkt een traan weg*): Wat een ellende!

ANTON: Ik ben nog niet klaar, ik begin pas!

ERNST (*nog na-snotterend*): Laat de rest maar zitten, ik ben er kapot van.

ANTON: Waar moeten we in vredesnaam met jou naar toe? Je wilt totaal niks!

ERNST: Ik wil maar één ding: naar de chronisch bejaarden!

ANTON: Zet eens een advertentie in de krant. (*vouwt de krant open*) Zoiets bijvoorbeeld: Gezelschap gevraagd. Gepensioneerd heer, goed figuur, zoekt gezelschap om samen een rustige hobby te beginnen. Telefoonnummer staat erbij. Bel hem op! (*geeft de krant aan Ernst*)

ERNST (*overlezend*): Dat is net zo'n eenzame ziel als ik. Tja... misschien is het wel wat. (*aarzelt*)

ANTON: Schiet op, kerel! Die man staat nu natuurlijk al met een roodgloeiend figuur te wachten!

Telefoon rinkelt.

ERNST (*in paniek*): O jongens! Hij belt me nu al terug! Hoe kan hij weten.... Zou het een helderziende zijn? (*staart wezenloos voor zich uit*) Geef me een... eh... eh... (*telefoon blijft rinkelen*) Sch....sch...

ANTON (*staat op*): Glaasje water? (*Ernst schudt nee*) Aspirientje? (*Ernst schudt nee*) Zenuwdruppels? (*Ernst schudt nee*)

ERNST: Sch...sch...sch....

ANTON: Schoenlepel, schouderkarbonade, schapevlees, schietstoel... eh..

ERNST: Sch....schone zakdoek.... Bergmeu...beu...bel...

ANTON (*pakt een zakdoek en geeft die*): Stil nou maar.

ERNST: Ik stil? Dat zenuwe ding moet ophouden! (*geeft er een klap op. Toevallig is de telefoon uitgebeld*)

ANTON: Wat doe je paniekerig? Word je nooit opgebeld

ERNST: Ja, soms. Ze denken dat ik een dokter ben.

ANTON: Een dokter? Hoezo?

ERNST: Ze zijn dan verkeerd verbonden. Dan zeg ik, dat ze bij een echte dokter moeten zijn. (*wist zich het voorhoofd*)

De telefoon gaat weer.

ANTON: Neem op, man!

ERNST: Ik weet niet, wie het is!

ANTON (*droogjes*): Nee, dat heb je vaker met telefoons.

ERNST (*neemt op, roept*): Brand! (*luistert*) Nee, hier niet. dank u wel. (*luistert*) ..Wát wilt u mij geven? (*luistert*) Nee, die heb ik niet. (*luistert*) Die ook niet. (*luistert*) Al bent u een oude eenzame vrijgezelle vrouw, daarom hoeft dat nog niet te doen. Dag juffrouw Ooievaar. (*legt neer*)

ANTON: Wat is het dat je allemaal niet hebt? En wat wou ze je geven?

ERNST: Pianoles. Het kon ook op een schrijfmachine, zei ze. (*wist zich af*) En ze had zo'n akelige stem, net juffrouw Ooievaar. Om beroerd van te worden. Misschien heeft ze wel een verkeerd verbonden nummer gedraaid. Even kijken. (*kijkt in de krant, schrikt*) Het is mijn éigen nummer dat hier staat!!! (*kijkt Anton doordringend aan*) Hebben jullie....?

ANTON: Ja. Dat hebben wij.

ERNST: Stelletje oplichters! Het ergste vind ik het, van dat goede figuur. (*bekijkt zichzelf misprijzend*)

ANTON: Dat moest erin van Drieka. Het maakt zo'n betrouwbare indruk, zei ze.

ERNST: Enne.... als ze me vragen, hoe ik eraan kom, aan dat goede figuur?

ANTON: Dan zeg je maar, dat je vader zo goed was met figuurzagen!

ERNST (*mopperend*): Nou, het staat jullie netjes! Een eenzame oude man te koppelen aan een geschifte oude vrijster met een valse piano...

ANTON: Ach kom. (*klopt hem op de schouder*) Ik haal koffie voor je. (*achter af*)

De telefoon gaat weer.

ERNST: Brand!!! (*luistert*) Ja, van de advertentie. (*luistert*) Ik ben een zeer rustig persoon, mag ik wel zeggen. (*luistert*) Goed, ik zal er over nadenken. Mag ik uw telefoonnummer? (*luistert*) O, u belt vanuit een cel? Nu, dan wacht ik het wel af. Het beste ermee. (*legt neer*)

ANTON (*van achter op met een kop koffie voor Ernst*): Het beste met wie?

ERNST: Weet ik niet. Iets van Harige Arie of zo, belde vanuit een cel. Of ik voor hem de bajes in wil.

ANTON: Dat laat je toch zeker uit je hoofd!

ERNST: Dat lijkt me lekker rustig.

ANTON (*hoofdschuddend*): Wat ben jij een saaie Piet!

ERNST (*knikt*): Ben ik ook, ben ik ook.

De voordeurbel gaat nu.

ERNST (*vermoeid*): Wat krijgen we nu weer? (*opent rechts*)

ANTON: Ik ga gelijk naar huis. Drieka wacht op me. Dag!

ERNST: Je komt er wel uit, hè? (*tot bezoeker*) U komt er wel in, hè? (*Anton af rechts*)

JOSEFIEN (*nogal gluisperig gedrag, beweegt zich soepel als een reptiel*): Goedemiddag. Ik stoor toch niet?

ERNST (*lusteloos*): Nee hoor, er valt hier weinig te storen.

JOSEFIEN: Mag ik mij even voorstellen: Josefien Glijm.

ERNST: Ernst Brand. (*handdruk*) Waar komt u voor?

JOSEFIEN: Voor de advertentie. (*sluipt bij hem vandaan*)

ERNST: Gaat u zitten.

JOSEFIEN (*blijft staan, kijkt bewonderend rond*): Wel wel! Wat woont u hier leuk! En zo keurig netjes!

ERNST (*haastig het damspel opruimend*): Och, dat gaat wel.

JOSEFIEN (*bekijkt de deuren*): Prima in de verf! (*bestudeert het behang*) Mmmm, een beetje verschoten.... een nieuw papertje zou wel opknappen. Zo gauw mogelijk!

ERNST (*droog*): Ik vroeg laatst, of u wou gaan zitten.

JOSEFIEN (*negeert dit*): Uw woning heeft nog niet veel geleden. U leidt zeker een rustig bestaan?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto